

Sångfågeln : sånger och visor för skola och hem

Blomqvist, Joël,

81 A Br.

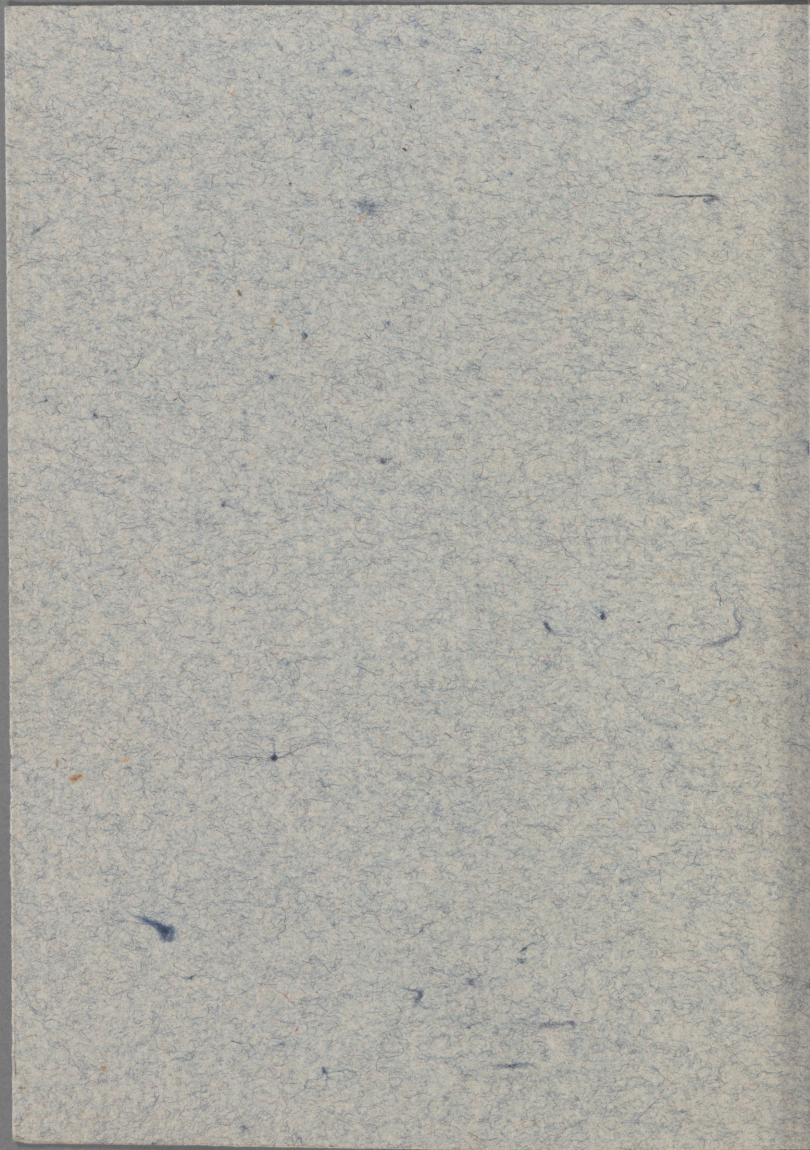

National Library
of Sweden

BLONQVIST, J.

Hitt. Sv.
(Pc)
o

Matala
1907

*Utt. Sv.
Ug*

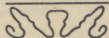
SÅNGFÅGELN

Sånger och Visor

för Skola och Hem.

Av

Joël Blomqvist

MOTALA
UTGIVEN PÅ FÖRFATTARENS FÖRLAG

SÄNGFÄGELN

Sånger och Visor

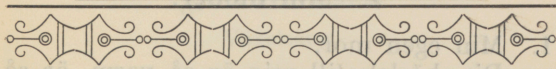
för Skolan och Hemmet

af
Joel Blomqvist

502

MOTALA 1907
Karlson & Sjöströms Boktryckeri

I. Vi älska gamla Sverige.

1. Vi älska gamla Sverige,
Vårt eget dyra fosterland.
Det skydde städs och värje
Vår Gud med mäktig hand!
I detta land vår vagga stått,
I det vi första stegen gått,
I det vi vilja växa opp
Och bli dess framtids hopp.

2. Vi älska gamla Sverige,
Vårt eget dyra fosterland.
I det vi nog oss bärge
Med flit och idog hand.
Vi därför det ej överge,
Vad hälst som än oss månnde ske.
Och i det landets jord vi med
Till sist må bäddas ned.

2. Min moder.

1. Min egen mor,
Din kärlek till mig är så varm, är så
stor!
Du kära, jag kan icke fatta,
Hur du kan för mig
Så utgiva dig.
Jag kan nog det aldrig rätt skatta.

2. Jag svag och arm
Blev sluten så ömt till din trofasta
barm;
O moder, hur kan jag det glömma?
Din bild ljus och blid,
Jag vill all min tid
Därinne i hjärtdjupet gömma.

3. Med släp och slit
För mig du har strävat. Vad möda
och nit,
Vad omsorg, bekymmer och vaka!
För allt, moder min,
Med fröjd sonen (dottern) din
Vill gifva dig kärlek tillbaka.

3. Våra kära.

Växelsång.

Lärar.: 1. Fader, moder, dina kära,
Som dig livet skänkt, du må
Lyda, vörda, älska, ära;
Vet, att då dig väl skall gå.

Barnen: 2. Ja, jag vörda vill och ära,
Älska dem så innerlig,
Fader, moder, mina kära,
Som så trofast älskat mig.

3. I det goda, i det rätta
Vill jag följa deras spår.
Deras bördor vill jag lätta,
Tjäna dem, vad jag förmår.

4. Må jag något kunna löna
Deras kärleks rikedom,
För det goda, jag fått röna,
Glädja deras ålderdom!

Lärar.: 5. Ske alltså, du unga hjärta!
Börja re'n i unga år!
Då skall mindre bli din smärta,
När du står vid deras bår.

4. Mormor.

1. Lilla mormorsgumman,
Som i länstoln sitter
Och på strumpan flitigt stickar, är så
rar och snäll.
Hon så mycket vackert
För oss små berättar,
När kring henne vi så nöjda samlas
mången kväll.
2. Hon är grå och skrynklig
Men ändå så vacker,
Ty i hennes milda ögon lyser kärlek
fram.
Allra vackrast är hon
Likväl, när hon stilla
Talar om den gode herden och hans
många lamm.
3. O, den rara gumman!
Kunde vi blott vara
Riktigt snälla jämt mot henne och med
ömhet stor
Hennes ålders dagar
På allt sätt förljuva,
Älska, vörda henne högt, vår egen
mammans mor.
-

5. Småttingarnes visa.

1. Jag är en liten gosse (flicka) jag, vidivi,
vidiva, liten gosse jag,
Som nog blir stor, vidivi, vidiva, en
vacker dag.
2. Så glad jag nu i skolan går, vidivi,
vidiva, nu i skolan går,
Ty mycket där, vidivi, vidiva, jag lära
får.
3. Jag läser, skriver, räknar där, vidivi,
vidiva, skriver, räknar där.
I sången med, vidivi, vidiva, jag
också är.
4. I leken går det muntert till, vidivi,
vidiva, går det muntert till,
Och jag i den, vidivi, vidiva, ej saknas
vill.
5. I skolan — roligt är det där, vidivi,
vidiva, roligt är det där,
Men roligast, vidivi, vidiva, det hem-
ma är.
6. Nog är jag glad åt syster, bror, vidivi,
vidiva, glad åt syster, bror,
Men allra mest, vidivi, vidiva, åt far
och mor.

6. Vi äro svenske.

Växelsång.

G. 1. Svenska gossar äro vi,
 Hurtiga och krya.
 Så'na män vi måste bli,
 Som det hövs de svenske,
 Män med ädelt mod i barm,
 Vilja god och kraft i arm,
 Som med iver sann och varm
 Kämpa för det rätta.

F. 2. Svenska flickor äro vi,
 Levnadsfriska, muntra.
 Så'na kvinnor ska' vi bli,
 Som det hövs de svenska,
 Kvinnor av det slaget, ja,
 Som här fordom fostrats ha.
 Som vår plats i striden ta
 Tätt vid männens sida.

Alla: 3. Vi re'n nu som unga må
 Modigt börja striden
 För allt ädelt, sant, just så
 Som det hövs de svenske.
 O vårt land, för oss så kärt,
 Gamla Sverige är väl värt
 Aga barn, som tidigt lärt
 Kämpa för det rätta.

7. Vad vi skola bliva.

Växelsång.

- Alla:* 1. Och vill du veta, vad vi ska' bli,
Då vi en gång bliva stora:
G. Jo, styva karlar, som far bli vi,
F. Vi raska kvinnor som mor! — Ja,
Vi koka, diska, vi sy och väva.
G. Vi åkern plöja, vi diken gräva.
Alla: En var utav oss skall lugnt och fritt
Med flit och iver nog sköta sitt.
- Alla:* 2. Men ska' vi bli, vad som nu vi sagt,
Då duger inte att töva.
Vi redan nu måste med all makt
Begynda därtill oss öva.
Fort bort med lättjan, den stygga
masken!
De fula vanorna ned i asken!
Se'n locket säkert och stadigt på,
Och sagan sanning skall bliva då.

8. Barnen Svensk.

Växelsång.

- F.* 1. Kalle Svensk det är en pojke,
Som är ruter i minsann.
Alltid flitig, han i skolan
Sina läxor säkert kan.
Frisk och stark, han flink och färdig

Far i leken hurtigt fram,
Men han ock vill nyttig vara,
Ty att leka jämt är skam.

G. 2. Maja Svensk det är en jänta,
Som är munter, rask och kry.
Snart man finner, att i henne
Är det gott och präktigt gry.
Hon med lust tar del i leken,
Men hon även, som sig bör,
Glad att hjälpa få sin mamma,
Uti hemmet nytta gör.

Läraren och
anhöriga:
3. Ja, de kära svenska barnen,
Som nu stadigt växa opp,
Må de aldrig, aldrig svika
Moder Svea! Hennes hopp
Är att se dem man och kvinna,
Uti allt städs' hedra sig,
Se dem, så i ord som handling,
Alltid på det rättas stig.

9. Morgon- och aftonklockor.

1. Bing bång, bing bång!
Hör, klockorna sjunga sin morgonsång!
När små barnen dess toner få höra,
Där de sova så gott på sitt öra,
Ur bädden de muntert stiga. —
Fars dräng och mors lilla piga,

An fria från bok och från läxa,
Skall äta och leka och växa.

2. Bing bång, bing bång!
Hör klockorna sjunga sin aftonsång!
Vid dess toner herr Gäspus inträder,
Så herr Nickus. Och mor nu sig reder
Att älsklingar trötta föra
Till sängs, där de på sitt öra
Snart slumra så ljuvt. — Dem bevara
Små skyddsänglar väl från all fara.

10. Festresan.

1. Det var en liten hertig, som skulle bort
på kunglig fest.
Nu fram till honom fördes hans präk-
tigt prydda häst.
Han hurtigt med ett hopp
Sig svingade i sadeln opp.
Hans många syskon små
Förtjusta sågo på.
Och klockorna de ringde så vackert
till fest,
De ringde så vackert till fest.
2. Vår Hertig red till festen. Han var så
hjärtans glad åt den.
Men när från den med saknad han
vände hem igen,

Hans många syskon små
 I rad uppställda stodo då
 Och högt med glädje stor
 Välkomnade sin bror.
 Och klockorna de ringde: »välkom-
 men igen!»
 De ringde: »välkommen igen!»

II. Biet och blomman.

1. »Goddag, goddag», sad' biet till blom-
 man, vännen sin.
 »Får jag hos dig ta honung? Ej bättre
 finns än din.» —
 »Ja, kära du», sad' blomman, »nu
 såsom förr du är
 Så innerligt välkommen att hämta
 honung här.»
2. »Så snäll du är», sad' biet och steg
 helt varligt på,
 Och nu det åt och mumsa' med god
 aptit, och så
 Det sist med fyllda flaskor av blomman
 afsked tog
 Och med sin sköna börda till kupan
 muntert drog.

12. Gymnastikvisa.

1. Kamrater, fort till gymnastiken
 Nu med lätta, raska steg vi gå.
 Vi själva där bestå musiken
 Med vår sång, som glättigt klinga må,
 ∴ Tarratam, tarratam tam tam, ∴
 Med vår sång, som glädtigt klinga må.

2. Med liv och lust vi där marschera
 Och oss röra flinkt på många sätt.
 Vi klättra, hoppa, excercera,
 Och vi göra allt så fint och lätt,
 ∴ Tarratam, tarratam, tam tam, ∴
 Och vi göra allt så fint och lätt.

13. Rastvisa.

1. Nu är rasten åter här, här, här.
 O, hur skönt det ändock är, är, är,
 Se'n en lång, lång timma man fått
 knoga, streta,
 Att få skynda ut och så på benen
 räta! —
 Nu det gäller springa;
 Snart skall klockan ringa,
 Som oss kallar in igen, san!

15. Midsommarafton.

1. Hej, gossar och flickor,
Nu muntert vi ila
Till ängen den gröna,
En stund vi där vila.
Fritt solljus och blomdoft
Där dricka vi få
Och höra, hur lärkor
Glatt drillarna slå.

 2. Girlander av blommor
Och björklöv vi binda,
Se'n därmed vår majstång
Vi smycka och linda,
I toppen på stången
Skall, smidig och mjuk,
Fritt svaja för vinden
Vår blågula duk.

 3. Den duken vi älska,
Kring den vi oss samla
Och höja ett »leve!»
För Sverige det gamla.
Vi sommaren hälsa
I toner och ord —
Ett »välkommen åter
Hit upp till vår nord!»
-

16. Till skogs.

1. Gossar, flickor, stora, små,
Kom, vi ut till skogen gå
I arla morgonstunden, frisk och skön
och sval,
Njuta skogsluft dagen lång,
Lyss till trastens glada sång
Och skåda undren i naturens stora sal.

2. Vi på tuvan slå oss ner,
Där violen mot oss ler,
Där kring oss blommors sköna doft med
vinden far.
Hör vad surr, vad sus och sorl!
Sakta ljuder bäckens porl,
Och på vår muntra sång ger skogens
eko svar.

3. Glatt omkring vi ströva där,
Plocka blommor, plocka bär.
Vår törst vi släcka se'n i källans klara
flod.
Vid dess rand, på mossbädd grön,
Njuta vi en vila skön
Och stämma in med fågelkören: »Gud
är god!»

Kungl. biblioteket

0 0000 000128184

